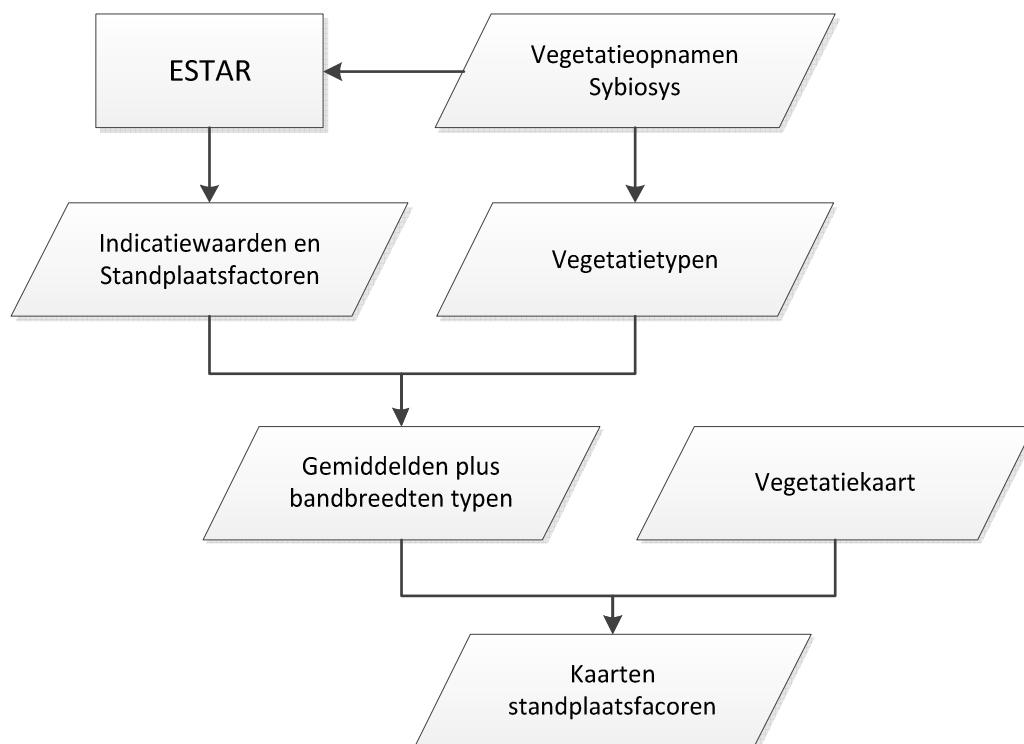
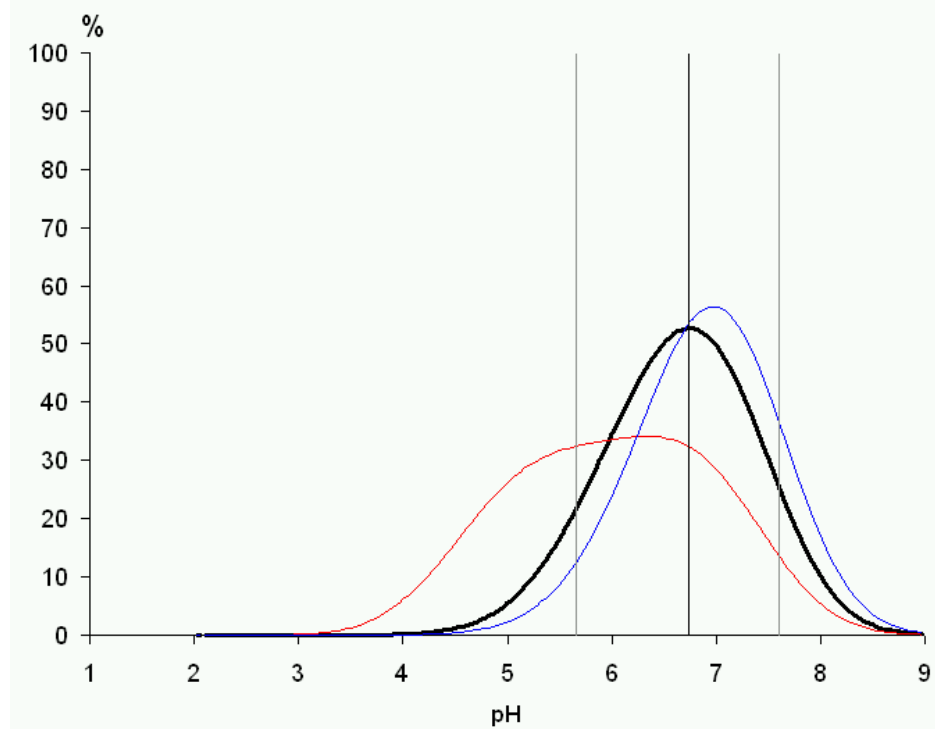

Figuur 1: Opzet ESTAR. Vegetatieopnamen stop je erin, indicatiewaarden, aandelen functionele groepen (zoals hydrofyten, xerofyten) en standplaatsfactoren (GVG, pH, doorgtestress, etc.) rollen eruit, inclusief onzekerheidsmarges.

Figuur 2. Eenvoudige uitbreiding van ESTAR voor het maken van kaarten van standplaatsfactoren zoals GVG, pH. Werkwijze: reken de standplaatsfactoren van tot vegetatietypen geclassificeerde vegetatieopnamen uit, en fit vervolgens door de uitkomsten per vegetatietype een verdeling (optimum en bandbreedte). De vegetatiekaart kan vervolgens worden vertaald naar deze grootheden. Deze methode is toegepast in (Runhaar et al., 2009) en (Witte et al., 2007). Zie Figuur 3.

14CB01 Duin-Paardebloem-associatie (N=477) (ondiep 433/diep 477)

Figuur 3. Berekende pH-respons van de Duin-Paardenbloemassociatie, voor de bovengrond (rood), ondergrond (blauw) en totaal (zwart).

Referenties

- Runhaar, J., Jalink, M. H., Hunneman, H., Witte, J. P. M., and Hennekens, S. M.: Ecologische vereisten habitattypen, KWR Watercycle Research Institute Rapport, 9, 2009.
- Witte, J. P. M., de Haan, M., and Hootsmans, M. J. M.: Probe: Een ruimtelijk model voor vegetatiedoelen, Landschap, 24, 77-87, 2007.